

כלתיחמושים ברחוב וכיצע פיגועים ברחבי העולם (רצח הלורד מוין בקאהיר, נסיון לבצע פיגועים בלונדון)

● בנגוריון חיסל את אצ"ל ולח"י. מדוע אין ערפאת מחסל את האירגונים הקיצוניים

כל עוד שלטו הבריטים בארץ, לא חיסל בנגוריון את אצ"ל ולח"י. כשיא המאבק של המחתרת, כאשר האמין בנגוריון כי פעולות אצ"ל ולח"י מיוקות למאמץ המדיני שלו, הוא ערך את ה"סיון". ההגנה חטפה את אנשי אצ"ל (אך לא לח"י, שהיה קיצוני יותר) ומסרה חלק מהם לידי המישטרה הבריטית. הרבר עורר התנגדות עצומה בקרב הציבור, ובעיקר הנוער, ורכים מיריבי אצ"ל התנגדו בוועם לסיון. גם פרק זה היה אפשרי רק מפני שרובו הגדול של הציבור האמין שפעולות אצ"ל הגדישו את הסאה וסיכנו את הישוב. כעבור זמן קצר הופסק הסיון, והחל שוב שיתוף-פעולה בין אצ"ל וההגנה. הבריטים, מצידם, היו משוכנעים תמיד כי אצ"ל ולח"י מתואמים עם הסוכנות היהודית. הבריטים לא הכרילו בין "הטרוריסטים" של אצ"ל, לח"י וההגנה. בנגוריון חיסל את אצ"ל רק אחרי הקמת המדינה, כשהיו בידיו כל הכלים הממלכתיים. אצ"ל חוסל בינוי 1948 בעיקבות פרשת אלטלינה, ולח"י חוסל אחרי רצח הרוזן פולקה ברנאדוט. בעיות מסוג זה התעוררו כמאבקים לאומיים רבים בעולם, ואין הן מיוחדות דווקא למאבק הפלסטיני.

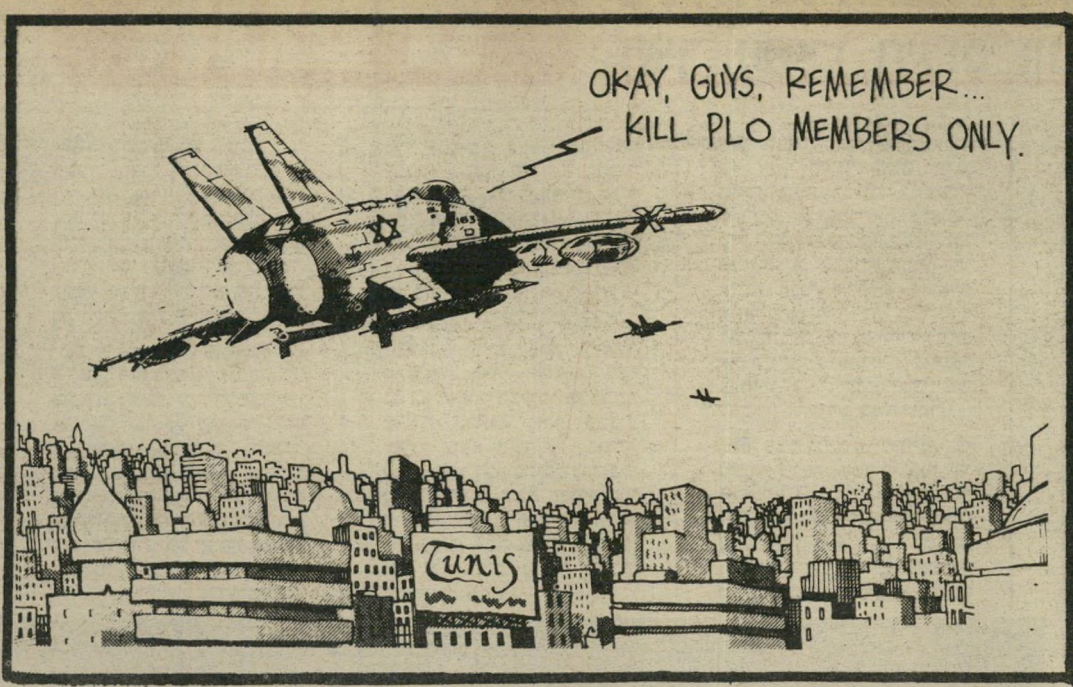
● ערפאת טען שבועות ע"י אש"ף החליט כבר ב-1974 ל" הפטיק את הפיגועים בעולם. אם לא קיים החלטה זו אז, מדוע להאמין לו עכשיו

ההחלטה התקבלה ב-1974 בעיקבות ההכרה שפיגועים אלה מיוקים לעניין הפלסטיני, אחרי שאש"ף זכה בהכרה בינלאומית מטעם האו"ם ורוב המדינות. הטיפוחים מטוסים ופיגועים רומים הויקה קשה למאמצי אש"ף, וגרמו גם לספטמבר השחור (אחרי שכמה מטוסים חטופים הוטסו לירדן). אש"ף אכן ביצע החלטה זו, והפיגועים מסוג זה בעולם נפסקו לגמרי. הפיגועים שהיו מאז באירופה — פגיעות בבתי-כנסת, בתל-ספר יהודיים ועוד — נוצעו כולם על-ידי אירגוני של אברנידאל, שהוא אויב מושבע של אש"ף. פיגועים פרוי-נוקטיביים אלה הגיעו לשיאם בנסיון הרצח את השגריר שלמה אריגוב, במטרה לעזור לאריאל שרון לפלוש ללבנון כדי "לחסל את אש"ף".

קיום ההחלטה עד אז היה אפשרי מפני שהיה קיים קונסנזוס פלסטיני, שאמר כי הפיגועים מיוקים לעניין הפלסטיני. ב-1981 השיג הדיפלומט האמריקאי-ערבי פיליפ חביב הסכם עקיף לשביתת נשק בין ישראל ואש"ף, למניעת פיגועים בגבול הצפוני. ערפאת הצליח אז להטיל את מרותו הטוטאלית על כל האירגונים הפלסטיניים, ובמשך 11 חודשים אכן לא היה אף פיגוע משמעותי אחר בגבול הצפוני. שביתת-הנשק הסתיימה כאשר פלשה ישראל ללבנון. קיום הפסקת-האש היה אפשרי מפני שאז היתה קיימת מיני מדינה פלסטינית, שבה יכול היה ערפאת להפעיל מישטרה פלסטינית. עם פינוי כוחות אש"ף מלבנון ב-1982 אבדה אפשרות זו. כיום יכולה הפסקת-האש להתקיים רק כאשר רוב בנייני ומנייני של העם הפלסטיני, תומך בכך מרצון, מתוך הבנה שהפסקת-האש תואמת את האינטרס הפלסטיני. הבנה זו התעוררה בשנים האחרונות. רבים הגיעו למסקנה כי הפסקת-האש עוזרת לישראל, ולא לעניין הפלסטיני. אולם המאורעות האחרונים — לארנקה, אכילה לאורו וכ"י — חזיקו שוב את הקונסנזוס הפלסטיני נגד מעשי-אלימות בעולם, וכך נוצר הרקע להודעתו החדשה של ערפאת. בשלב הנוכחי לא יתכן, לדעתי, קונסנזוס פלסטיני להפסקת הפיגועים כשחיים הכבושים ואולי גם בישראל. הרבר ייראה לרוב הפלסטינים ככניעה וכהשלמה עם כיבוש ניצחי. איני מאמין שערפאת היה יכול לכפות כיום הפסקה כזאת, מה גם שרוב הפיגועים האלה מבוצעים כעת על-ידי קבוצות פטריוניות מקומיות, הפועלות ביוזמה עצמית. אולם אם יתקדם תהליך-השלום, ואש"ף ישולב בו, ישתכנע גם הציבור הפלסטיני כי כדאי להפסיק את הפיגועים. מי שמעוניין בכך, צריך להיות מעוניין בחיזוק הנהגתו של ערפאת ובשילוב אש"ף בתהליך השלום בהקדם האפשרי.

● אש"ף נמצא בירדה. יתכן שעוד מעט יחוסל. מדוע לנהל איתו משאומתן

מאז שקם האירגון לפני רוח, הוא "נקבר" עשרות פעמים. בכל פעם הכריזו כלי-התיקשורת בישראל, בתרועת שימחה, שהנה "אש"ף חוסל", או ש"ערפאת נקבר". וככל פעם, באורח פלא, אש"ף קם לתחייה. כך זה היה, לאחרונה, אחרי "הריסת תשתית המחבלים" בלבנון, ב-1982, ושוב אחרי מערכת-טריפולי, בסוף 1983. אין ספק שתרועות אלה מבטאות מישאלה עמוקה שכלב, בעצם, התיקוה אינה רק שאש"ף יחוסל, אלא שהבעיה הי פלסטינית עצמה תיעלם בכוקר כהיר אחד כלא היתה.

"אוקיי", חברה, תזכרו להרוג רק חברי אש"ף!" (רות, יוניברסל)

שגם או ייחורו שלא להרחיק לכת, פן יוצאו להורג על-ידי אירגונים קיצוניים, שגם ערפאת הוא בוגד בעיניהם. אנשים כאלה יכולים — אולי — למלא תפקיד טכני מסויים, באישורם המלא של יאסר ערפאת והמלך חוסיין — אך בוודאי לא יותר מזה.

● ננהל משאומתן רק עם מישלחת ירדנית-פלסטינית, שלא יהיו בה חברי אש"ף

מכל עיקרי הקונסנזוס הלאומי, זהו המוסכם ביותר, וגם המטומטם ביותר. הוא מתאים לאינטרסים של יאסר ערפאת הרבה יותר מאשר לאינטרסים של מדינת-ישראל. החברים הפלסטיניים של המישלחת הזאת, כך אמר שימעון פרס ברוב חוכמתו, יוכלו להתמנות בהסכמת אש"ף, אך לא ייצגו את אש"ף. מה פירוש הדבר?

ברור שהאנשים יומנו על-ידי אש"ף — כי אין בעולם אישיות פלסטינית שתעז להשתתף במישלחת כזאת בלי הסכמה מפורשת של מוסדות אש"ף, אילו נמצא אדם כזה. היה מכריז על עצמו כעל בוגד בעמו, ובמוקדם או במאוחר היה משלם על כך בחייו. הוא הדין, כמוכח, לגבי העמדות שהנציגים הפלסטיניים יציגו במהלך המשאומתן. משמע: החברים הפלסטיניים יתמנו על-ידי אש"ף ויפעלו על פי הנחיותיו, אולם —

אולם הם לא יחייבו את אש"ף. ככל שלב של המשאומתן — בראשיתו, במהלכו, בסופו, וגם אחרי השגת הסכם — יוכל אש"ף להתכחש למעשי הנציגים האלה ולטעון שהם לא פעלו על דעת המנהיגות הפלסטינית המוסמכת.

איש לא יוכל לבוא או בטענות אלו. שהרי ממשלת-ישראל עצמה קבעה מראש שנציגים אלה אינם מייצגים את אש"ף. כך מעניקה ממשלת-ישראל לאש"ף מראש מתנה, שכל גוף פוליטי בעולם היה מתברך בה. אש"ף יוכל לנהל משאומתן מבלי להתחייב במאומה לתוכנו ולתוצאותיו.

יותר מזה: אש"ף יוכל לנהל משאומתן עם ישראל מבלי שיצטרף כלל להכרזת המדינה, לא להלכה ולא למעשה, לא דה-פאקטו ולא דה-יורה. גם עצם ההשתתפות במשאומתן לא תהיה בו במקרה זה הכרה-למעשה בישראל, מפני שלא אש"ף ישתתף בו, אלא אנשים בלתי-מוגדרים.

ההגיון הפשוט מחייב לנקוט דווקא שיטה הפוכה: שנכריח את ערפאת להיות צד במשאומתן, תוך התחייבות מפורשת של כל מוסדות אש"ף להשתתף במשאומתן ולקבל על עצמם את תוצאותיו.

● לעולם לא נסכים שאש"ף יחתום על הסכם-השלום

גרמה שזהו האירועים בשיאו. עושים שלום כדי לשים קץ למלחמה. אבסורד נמור הוא לעשות שלום, הברוך בהכרח בווייתורים מכאיבים, כאשר האויב העיקרי אינו התום עליו. מבחינת הגורמים הקיצוניים באש"ף, זה היה יוצר מצב אידיאלי. ישראל תחזיר את השטחים במיסגרת הסכם-שלום, ואילו לאש"ף — כלומר, לעם הפלסטיני כולו — לא תהיה שום מחוייבות כלפי השלום. העמדה ההגיונית מבחינה לישראל בדיוק את ההיפך: לעולם לא נסכים לחתום על הסכם-שלום אם אש"ף לא יהיה התום עליו.

כל הריבורים על "חיסול אש"ף" נובעים מאי-הבנה עמוקה של המציאות הפלסטינית. אש"ף אינו יכול, "להיעלם", מפני שאינו מיפלגה או אירגון מן הסוג הרגיל. אש"ף הוא האירגון הלאומי של עם שלם, המיסגרת האירגונית של התנועה הלאומית הפלסטינית. ישראל אינה יכולה לחסל את אש"ף, כשם שהבריטים לא יכלו, "לחסל" את התנועה הצייונית. יכולים להתחולל שינויים באש"ף, כשם שחלו שינויים בתנועה הצייונית. יכול מישור לנסות להקים "אש"ף חדש", כשם שזאב ז'בוטינסקי ניסה להקים את "ההסתדרות הצייונית החדשה" (ונכשל). אך הדבר לא ישנה את המציאות. כמו כל תנועה לאומית, יש גם לתנועה זו עליות וירידות. לעיתים היא מתחזקת, בגלל סיבות פנימיות או חיצוניות, ולעיתים היא נחלשת קימעה. אך הדבר אינו משנה את המציאות מעיקרה.

מה שאירע לאש"ף בשבועות האחרונים הוא החלשה מסויימת בזירה הדיפלומטית — שהיא חזקה מלהיות הוירה העיקרית או אף החשובה ביותר. אילו היתה ממשלת-ישראל רוצה לבוא בדברים עם אש"ף, הרי שעה כזו של חולשה יחסית יכלה להיות דווקא שעת-יכושר טובה. אולם מכיוון שהממשלה רוצה "לחסל" את אש"ף, הרי העליות והירידות היחסיות של האירגון כלל אינן חשובות למדיניותה.

● אם נלחץ על הפלסטינים ונמשיך בהחרמת אש"ף, יתיי אנו הפלסטינים בסופו של דבר מערפאת וישיתו את מיבטחם במלך חוסיין

באותו ההגיון יכלו האנגלים לומר ב-1946: אם נרכא את הישוב היהודי ונחרים את המוסדות הצייוניים, יתיאשו המוני היישוב מבנגוריון וישיתו את מיבטחם במארטין בוכר (או כד"ר יהודה לייב מגנס).

למעשה קרה בדיוק ההיפך: כאשר התחיל הנוער העברי להתייאש, הוא עבר מההגנה לשורות אצ"ל ולח"י. ההגנה נאלצה להתחרות באירגונים אלה, ולחצה אף היא לנקיטת קו קיצוני יותר קמה. תנועת המרי העברי, וכ"י וכ"י, ככל שיגבר היאוש והתסכול במחנה הפלסטיני, כן תגדל הנטייה לקיצוניות. מעשי-האלימות יהיו קיצוניים יותר, והמנ"י היגים יצטרכו להתאים את עצמם לאווירה זו.

● כדאי לעודד את ראשי ה ערים בשטחים, כדי שיבואו במקום אש"ף

כאשר אסר השילטון הבריטי את ראשי הסוכנות היהודית, הוא ניסה לעודד את ישראל רוקח, ראש עיריית תל-אביב, לשמש כהנהגה אלטרנטיבית. מוכן שזאת היתה שטות. ב-1976 נערכו בחירות בערי הגדה, ונבחרו אוהדי אש"ף, וכיניהם: פאהד קוואסמה ומוחמד מילחם (שגורשו לאחזרמכן על-ידי עזר וייצמן, והשטרפו לוועדה-הפועל של אש"ף), בסאם שכעה וכרים ח'לף (שנפצעו על-ידי המחתרת היהודית), אליאס פרייג' ועוד. כולם, חוץ מפרייג', גורשו מהארץ או סולקו מתפקידיהם על-ידי מנחם מילסון, בן הסותם של אריאל שרון ומפ"ם. בתקופת כהונתם נאסר עליהם לעסוק בעניינים פוליטיים, וגם פגישות בינם לבין עצמם נאסרו. האנשים האלה, או מי שעשוי לבוא במקומם, הם כולם תחת כיבוש זה, וכי כל מעשה שלהם יהיה חשוד מראש כמעשה של קוויילונג. המשתף פעולה עם הכובש, לכן, לא זו בלבד שלא יעלה על דעתם לעשות משהו בלי אישור מוקדם של אש"ף, אלא